

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

25 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Elena Covalenco,

Judecători –Liliana Catan și Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău, din 25 ianuarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014, declarat de inculpata:

Cebotari Ala Ion, născută la 14.07.1980, originară din s. Costești, raionul Ialoveni, domiciliată în mun. Chișinău, str. Hîncești nr. 182/A.

Termenul de examinare a cauzei:

- instanța de fond - 03.01.2013 - 25.01.2013;

- instanța de apel - 20.02.2013- 30.05.2013;

27.02.2014-20.03.2014;

- instanța de recurs - 08.10.2013- 04.02.2014;

27.05.2014 - 25.06.2014;

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău, din 25 ianuarie 2013, Cebotari Ala a fost condamnată în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 1 an 4 luni închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

S-a admis acțiunea civilă și s-a încasat din contul inculpatei în beneficiul lui Camencean Ecaterina prejudiciul moral în mărime de 2000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Cebotari Ala la 14 octombrie 2012, în jurul orei 01.36, aflîndu-se în localul „Eventus” din str. Nicolae Milescu Spătaru 2/3, mun. Chișinău, pe ascuns a sustras din geanta aflată pe scaunul din preajma ei un telefon mobil de model „Samsung GT-S 8530”, cu număr IMEI 358888040566495, la prețul de 5000 lei, în care se afla cartela SIM 079652629, la prețul de 30 lei, cauzîndu-i părții vătămate Camencean Ecaterina o daună în proporții considerabile în sumă totală de 5030 lei.

3. Sentința în cauză a fost contestată cu apel de către inculpată, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie aplicate prevederile art. 55 Cod penal.

În motivarea apelului s-a invocat, că în cadrul ședinței de judecată s-a solicitat încetarea procesului penal, însă instanța neîntemeiat a refuzat această solicitare, fără să argumenteze în sentință temeiurile refuzului. De asemenea, inculpata a solicitat repunerea în termen a apelului, motivând omiterea termenului, prin înrăutățirea stării sănătății, anexînd la materialele cauzei certificatul medical.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2013, a fost admis apelul, casată sentința, pronunțată o hotărîre nouă, prin care în temeiul art. 55 Cod penal, a fost încetat procesul penal în privința inculpatei pe art. 186 alin. (2) Cod penal, cu tragerea la răspundere contravențională, stabilindu-i sancțiune sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale.

4.1. Instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și vinovăția inculpatei Cebotari Ala, acțiunile ei corect fiind încadrate în dispoziția art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Totodată, în opinia instanței de apel, la stabilirea pedepsei instanța de fond nu a acordat eficiență deplină tuturor circumstanțelor stabilite. Astfel, instanța de fond a constatat în privința inculpatei ca circumstanțe atenuante recunoașterea vinovăției și căința sinceră, iar careva circumstanțe agravante nu s-au stabilit. De asemenea, s-a reținut, că ea pentru prima dată se trage la răspundere pentru o infracțiune mai puțin gravă, are la întreținere un copil minor, a recuperat prejudiciul și partea vătămată nu are careva pretenții față de inculpată, de aceea instanța de apel a considerat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale, aplicînd în privința ultimei prevederile art. 55 Cod penal.

5. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței fără modificări, deoarece apelul a fost greșit admis.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța de apel a ignorat faptul depunerii tardive a apelului inculpatei și greșit a soluționat apelul declarat în fond.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 februarie 2014, s-a admis recursul declarat de procuror și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea soluției sale, instanța de recurs a menționat că, deși în cererea de apel inculpata a solicitat repunerea în termen, instanța de apel prin decizia sa din 30 mai 2013, nu s-a expus asupra termenului de declarare a apelului inculpatei, l-a considerat întemeiat, și ca urmare l-a admis din motivele invocate.

Astfel, Colegiul a considerat că instanța de apel urma în mod obligatoriu să stabilească cu certitudine care au fost acele motive întemeiate care au dus la întârzierea declarării apelului, adică să verifice dacă actele confirmative prezentate demonstau că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, ce justifică cererea de repunere a apelului în termen, apoi să constate dacă inculpata a fost în imposibilitate să respecte cea de a doua condiție, dacă ea era în posibilitatea fizică și psihică de a executa dreptul la un apel efectiv.

Instanța de recurs urma să verifice minuțios circumstanțele invocate pentru repunerea în termen a apelului, să se expună pe acest motiv și doar în cazul în care ar fi constatat că apelanta a omis termenul de apel pe motive întemeiate, urma să porceadă la soluționarea în fond a apelului declarat.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014, a fost repus în termen apelul inculpatei și respins, ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

7.1. Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, potrivit materialelor cauzei, inculpatei i s-a înmînat copia sentinței redactate la 25 ianuarie 2013, fapt confirmat prin semnătura acesteia pe recipisă (f.d.82), însă inculpata a declarat apel abia la 13 februarie 2013, conform ștampilei aplicate pe cererea de apel (f.d.85-87).

Instanța de apel a făcut trimitere la prevederile art. 403 Cod de procedură penală, repunerea în termen a apelului reprezentînd mijlocul procesual prin care titularul dreptului de apel, care nu a putut declara apel din cauze independente de voința lui, este repus în dreptul lui din care fusese decăzut după expirarea termenului de apel.

Totodată, instanța de apel a considerat că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatei care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dînd faptei săvîrșite de Cebotari Ala încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Colegiul penal a considerat că liberarea inculpatei de la răspunderea penală cu tragerea la răspundere contravențională nu-și va atinge scopul, care are menirea de a apăra împotriva infracțiunilor persoanele, drepturile și libertățile acestora, precum și întreaga ordine de drept, prevenirea de noi infracțiuni.

Astfel, scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza dată penală în privința inculpatei Cebotari Ala nu poate fi atins decît prin executarea pedepsei penale stabilită de instanța de fond, iar aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal nu va restabili echitatea socială, corectarea inculpatei, prevenirea din partea acesteia, precum și altor persoane de noi infracțiuni. Inculpata nu lucrează, are la întreținere copil minor, a comis crima fiind în stare de ebrietate alcoolică, deci în atare circumstanțe nu poate fi aplicată o pedeapsă cu amendă neavînd surse financiare de a achita amenda, nu va fi posibil a aplica nici pedeapsa închisorii ori ea are copil minor la întreținere.

Colegiul penal a Curții de Apel a mai menționat, că la determinarea tipului și măsurii de pedeapsă, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, a ținut cont de faptul că infracțiunea în cauză este una mai puțin gravă, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, după cum expres stabilește și art. 75 Cod penal. Mai mult decît atît, inițial inculpata a negat categoric vina în cele incriminate și doar prin prezentarea de probe incontestabile a fost silită a recunoaște că anume ea a sustras bunurile altei persoane, circumstanță apreciată la justa valoare de către instanța de fond, ceia ce a și determinat anume stabilirea pedepsei condiționate. Ce ține de argumentele invocate în apelul

declarat de către avocat în interesele inculpatei, acestea au fost considerate ca fiind nefondate și nu au fost luate în considerație, deoarece poartă un caracter declarativ, îndreptate exclusiv spre eschivarea de la răspunderea penală.

8. Recurs ordinar împotriva hotărîrilor menționate a declarat inculpata, invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitînd casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie dispusă încetarea procesului penal, conform art. 55 Cod Penal, cu tragerea la răspundere administrativă.

Recurenta și-a motivat recursul prin faptul că, la 30.05.2013 Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a admis apelul ei, a fost încetat procesul penal, cu tragerea la răspundere contravențională, stabilindu-i sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale, iar la 21 iunie 2013, amenda aplicată a fost achitată de inculpată.

Totodată, recurenta a indicat că, la 20 martie 2014, la judecarea apelului instanța de apel nu a reflectat situația de fapt și drept, ignorînd faptul că inculpata a comis pentru prima dată infracțiunea mai puțin gravă, vina a recunoscut-o integral, se căiește sincer în cele întîmplate, are la întreținere un copil minor, a recuperat prejudiciul adus părții vătămate împăcîndu-se cu aceasta.

9. Procurorul a depus referință asupra recursului declarat, solicitînd respingerea acestuia, deoarece instanța de apel s-a expus asupra tuturor motivelor invocate, indicînd temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea lor.

10. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Recurenta a invocat în recursul ordinar ca temei pentru recurs pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, *că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței*, dar de fapt referindu-se la dezacordul său cu aprecierea probelor și la modul de aplicare a pedepsei.

Raportînd norma nominalizată la situația în cauză, Colegiul penal constată că temeiurile la care se referă inculpata nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi motiv de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel, or, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală, astfel, argumentul expus în recurs este neîntemeiat și se respinge, deoarece soluția criticată este una corectă ce rezultă din cumulul de probe prezentate și anexate la

materialele cauzei și respectiv cercetate în ordinea prevăzută de lege, dându-li-se aprecierea cuvenită.

Totodată, instanța de recurs menține argumentarea instanței de apel expusă la **p. 7.1** al prezentei decizii cu referire la stabilirea pedepsei. Argumentele aduse în recurs întru motivarea solicitării aplicării prevederilor art. 55 Cod penal au făcut obiectul discuției în instanța de apel, însă nu au fost găsite suficiente motive pentru liberarea inculpatei de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională, iar în ultimă instanță, aplicarea acestor prevederi este o prerogativă a instanței, reieșind din cumulul unor circumstanțe, și nu o obligație.

Tot aici, Colegiul menționează că, instanța de fond a judecat cauza conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa de fapt fiind redusă atât din limita maximă, cât și din limita minimă a sancțiunii art. 186 alin. (2) Cod penal.

Argumentul recurentei precum că s-ar fi împăcat cu partea vătămată și aceasta nu are pretenții față de ea, se respinge ca unul pur declarativ, or conform materialelor cauzei, în ședința de judecată a instanței de fond, partea vătămată a înaintat o cerere în care a indicat că nu are pretenții față de inculpată, însă a solicitat recuperarea prejudiciului material în sumă de 2000 lei, ce rezultă din faptul că la întoarcerea telefonului mobil acesta era zgârâiat și a suportat cheltuieli pe transport (f.d. 71), iar în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, partea vătămată la fel a declarat că nu are pretenții față de Cebotari Ala, însă nu și-a retras cererea prin care a solicitat recuperarea prejudiciului de 2000 lei, de aici reiese că dânsa în continuare își susținea cerința înaintată.

În altă ordine de idei, Colegiul mai reține, că instanța de apel făcând o motivare teoretică generală privitor la posibilitatea legală de repunere a apelului în termen, omite să reflecte situația reținută în speță privitor la temeiurile și posibilitatea legală de repunere în termen a apelului inculpatei, însă, în lipsa unui recurs al acuzatorului, Colegiul este în imposibilitate de a agrava situația recurentului în propriul recurs.

În virtutea celor menționate, Colegiul penal menționează, că instanța de apel prin decizia din 20 martie 2014, printr-o apreciere justă a probelor, corect a menținut hotărîrea instanței de fond, motivele recursului au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au adus la pronunțarea hotărîrii judiciare.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal apreciază ca fiind corecte concluziile instanțelor de fond, deoarece corespund circumstanțelor de fapt ale cauzei, temeiurile invocate de recurentă și anume art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu persistă în cauză, iar hotărîrile atacate sunt legale și întemeiate, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DE C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău, din 25 ianuarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014, declarat de inculpata Cebotari Ala, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 16 iulie 2014.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu